

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

steren henviste til Privatbanernes eller Statsbanernes Henstilling om, at man lod være med at tillade en Rute, saa har man fra Amsraadens Side næsten i alle Tilfælde alligevel vedtaget, at Ruten skulde oprettes. Naar Forholdet ligger saadan, saa har jeg gjort gældende — og det vil jeg fastholde —, at det kun er rimeligt, at Ministeren i de Tilfælde, hvor Statsbanerne eller Privatbanerne har ønsket at overtage konkurrerende Ruter, men hvor der ikke har kunnet opnaas Enighed herom blandt de kommunale Myndigheder, har afgjort det til Fordel for Banerne. Det var ganske nødvendigt. Naar Ministeren ikke, som forudsat af Kommissionen, har kunnet væрге Banerne mod en konkurrerende Rute, saa har det i det mindste været Ministerens Pligt at hjælpe Banerne til at overtage Ruten og gøre det muligt for Banerne ved at lægge en kombineret Plan mellem Jernbane og Bilrute at faa det bedst mulige økonomiske Resultat ud af det.

I dette tror jeg, at det ærede Medlem Hr. Steen og jeg er ganske enige. Det var jo ogsaa under Hensyn hertil, at jeg i Foraaet accepterede Forslaget om, at man ved en Revision søgte at faa mere fornuftige Bestemmelser, ogsaa fornuftige i den Henseende, at Ministeren kom til at staa mere som en Appellinstans og mindre nødsaget til at maatte væрге Banerne, det være sig Statsbaner eller Privatbaner, mod planløs og kritikløs Uddeling af Bilruter fra Amsraadens Side. Jeg haaber, at det skal blive Resultatet af Udvalgets Arbejde, og jeg kan kun glæde mig over, at kun Medlemmer af Retsforbundet, forstaaer jeg, agter at stemme for den fremsatte Dagsorden.

Vagn Bro: Jeg skal til den højtærede Minister sige, at det forekommer mig, at Ministerens stærke Afvisning af de Forudsætninger, jeg lagde ind i mine Bemærkninger under sidste Debat, ikke er en Gentagelse af Ministerens Stilling under den til Grund for denne Debat liggende Forhandling i Marts Maaned i Aar. Det var nemlig ikke saaledes, at lige efter, at den højtærede Minister havde haft Ordet, gjorde jeg mine Bemærkninger, og at Ministeren ikke talte videre. Ministeren talte en Gang til, og da havde det efter min Mening været rimeligt, om Ministeren havde sagt: Nu faar vi en Udtalelse her i Folketinget, og denne Udtalelse gaar ud paa, at der skal nedsættes en Kommission og forberedes et Lovforslag, men

til Trods derfor vil jeg ikke gaa frem mere stilfærdigt, mere langsomt, end jeg ellers vilde have gjort. Jeg vil gaa frem ganske nøjagtigt saaledes, som jeg mener, jeg bør gaa efter Lovens Ordlyd. Derfor synes jeg heller ikke, at det Standpunkt, den højtærede Minister har indtaget i Aften ved stærkt at afvise de Krav, der ogsaa i Dag har lydt om, at man skal vente noget, indtil man ser, hvad det endelige Standpunkt bliver, hvad Folketingets Standpunkt bliver i en Sag som denne, hvor vi jo alle har krævet, at vi faar den paagældende Lov til Revision, er rigtigt.

Maa jeg med Henblik paa den specielle Bane, der har været nævnt, sige, at jeg slet ikke kan forstaa det Standpunkt, Ministeren indtager, thi den allerstørste Del af den Rute vil afgjort ikke komme til at paavirke Assens-Banen, der jo har Tilknøytning fra Assens til Tommerup, og meget fjernt derfra ligger jo den allerstørste Del af de Distrikter, der hører ind under Midelfart. Jeg ser ikke rettere, end at her er et Eksempel paa — og der er andre af samme Art —, at Ministeren, hvis han vilde have holdt sig til de Forudsætninger, som var Grundlaget for den sidste Debat, ogsaa den stærke Understregning af det private Initiativ, som f. Eks. det ærede Medlem Hr. Steen med megen Kraft og Styrke foretog her fra Talerstolen sidste Aar, skulde have handlet anderledes. Jeg vil ogsaa have Lov til her over for Ministeren at understrege de Ord, som det ærede Medlem Hr. Steen før fremsatte om den urimelige Administration fra Ministerens Side. Alene dette, at en Regeringstilhænger fremsætter en i Formen særdeles venlig, men i Realiteten kraftig Protest mod, at man følger Mindretallene, er af Interesse. Og jeg maa sige, at mit Parti har mindre Tillid til Administrationen fra Ministerens Side, end vi mente os berettiget til at have under den Debat, der fandt Sted i sidste Samling.

Jeg skal til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen blot bemærke, at disse voldsomme Ord, vendt snart mod den ene, snart mod den anden, er efter min Mening maaske ikke Udtryk for et uldsocialistisk Standpunkt, men for et gentagende, stortalende teoretisk Standpunkt, og jeg tror, det ærede Medlem, hvis han faar Lejlighed til at fortsætte i mange Aar i denne Sal, enten vil gøre den Opdagelse, at de ikke tjener den Sag, han kæmper for, eller der vil ske det, at han ikke faar Lejlighed til at fortsætte med den Fremgangsmaade.

Navnlig i Anledning af de Udtalelser,